

tre Gange faae Leilighed til at drøfte denne Sag. Da der desuden deri vil være det naturlige Tilknætningspunkt til de Spørgsmaal, hvorom den ærede Rigsdagsmand nu har talt, idet det lille Lovudkast saa udtrykkelig beraaber sig paa den allerhøieste Anordning, forekommer det mig ogsaa, at det er den rigtige Plads til at behandle denne Sag. At jeg ikke kan gaae ind paa det foreliggende Lovudkast, da Sagen er ordnet administrativt, falder af sig selv.

J. M. Hansen: Jeg skal blot bemærke, at vi aldeles ikke kunne være sikre paa, at den lille Lov, som den ærede Minister har forelagt i det andet Thing, vil komme saa vidt, at den kan komme til Behandling her i Thinget; thi det forekommer mig, at den ikke har mødt nogen synnerlig velvillig Smøbekommen paa et andet Sted; naar denne Lov derfor ikke skulde komme til videre Behandling, vil Folkethinget for indværende Session være forhindret fra at kunne give sin Mening tilkjende med Hensyn til det efter min Mening ikke uvigtige Spørgsmaal om den kongelige Anordningsform, som er brugt ved nærværende Leilighed. Jeg troer derfor, at det ærede Thing kan have Grund til at lade dette Lovforslag gaae videre, for at holde sig en Udvei aaben til at komme til at behandle dette Spørgsmaal, ogsaa for det Tilfælde, at den lille Lov, der nu er i det andet Thing, ikke skulde komme her.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg kan aldeles ikke anerkjende, at der skulde være afflaaret Folkethinget nogen Udvei til at høre sig om dette Spørgsmaal; derimod vil Folkethinget som Folkething ved Behandlingen af dette Lovforslag ikke komme til at høre sig derom. Jeg kan nemlig meget godt tænke mig, at der kunde være givet administrative Bestemmelser, som man kunde finde, at Administrationen havde havt fuldkommen Ret til at give, men at man desuagtet ønskede ved en Lovbestemmelse at slaae fast, hvad der var givet administrativt. Selv om det foreliggende Lovforslag derfor blev vedtaget, vilde jeg deri slet ikke see nogen Dadel af, at der om det samme Forhold var udstedt en kongelig Anordning. Vil Thinget udtrykke nogen udtrykkelig Dadel

over, hvad der er skeet, saa er Veien dertil jo anviist, saa maa det see igjennem en Resolution, hvori Thinget tilkjendegiver, at Administrationen havde overfædet sin Bemyndigelse ved at foranledige en saadan allerhøieste Anordning; Spørgsmaalet ligger da bestemt, klart og reent og alvorligt for, og vi vilde da fra begge Sider behandle det frimodigt og efter bedste Kræfter; men saaledes foreligger ikke Sagen ved dette Lovforslag. Jeg skulde derfor meget ønske, at de, som blot vilde bruge Lovforslaget som et Middel til at høre sig om Administrationens Bemyndigelse i dette Tilfælde, ikke vilde opretholde Lovforslaget af den Grund, og at de, som maatte ønske at udtale en bestemt Dadel, vilde søge at faae Spørgsmaalet forhandlet paa den bekvemteste Maade ved Indbringelsen af en Resolution. Jeg maa forøvrigt bemærke, at jeg ikke antager, at Thinget vil stemme for, at denne Sag gaaer videre. Jeg har ogsaa opfattet den ærede Forslagsstiller saaledes, at hans Mening var, at Sagen ikke skulde gaae videre; — men dersom den fremmes, vil jeg jo ialtfald have Leilighed til at udtale mig ogsaa om det Spørgsmaal, der nu er reist, ved anden og tredie Behandling af Sagen; under alle Omstændigheder vilde jeg nok ønske først at klare mig med det andet Thing, inden jeg begynder med dette Thing.

J. M. Hansen: En Dadel kan jo gives under flere forskjellige Former, den kan altsaa meget godt gives, uden at man giver den i Form af en Resolution; men her er der jo i det Hele taget slet ikke Spørgsmaal om nogen Dadel, der er her Spørgsmaal om at gjøre en forskjellig Opfattelse fra den ærede Ministers gjældende, den nemlig, at et Spørgsmaal som det, der nu foreligger her, enten maa afgjøres aldeles administrativt igjennem vedkommende Minister ved et Circulaire, en Skrivelse — eller ved Lov, og at det for os er en betænkelig Wei at komme ind paa, naar Administrationen, som troer at kunne ordne et saadant Forhold, ikke gjør det ad den ligefremme, jævne administrative Wei, men i Form af kongelig Anordning. Dette forekommer mig at være Spørgsmaalet, og dersom Folkethinget finder, at det vil være rigtigere, at denne Sag ordnes